

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. balandžio 30 d.*

Byloje C-132/08

dėl *Fővárosi Bíróság* (Vengrija) 2008 m. kovo 11 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2008 m. balandžio 2 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Lidl Magyarország Kereskedelmi bt

prieš

Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa,

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro T. von Danwitz (pranešėjas), kolegijos pirmininkas, teisėjai E. Juhász ir G. Arestis,

* Proceso kalba: vengrų.

generalinė advokatė E. Sharpston,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Lidl Magyarország Kereskedelmi bt*, atstovaujamos ügyvéd R. Kölcsey-Rieden,
- Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos J. Fazekas, R. Somssich ir K. Szíjjártó,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos T. Materne,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos M. Dowgielewicz,
- Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos W. Wils ir A. Sipos,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1999 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 1999/5/EB dėl radijo ryšio įrenginių ir telekomunikacijų galinių įrenginių bei abipusio jų atitikties pripažinimo (OL L 91, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 23 t., p. 254) ir 2001 m. gruodžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos (OL L 11, 2002, p. 4; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 447) bei EB 30 straipsnio išaiškinimu.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą tarp bendrovės *Lidl Magyarország Kereskedelmi bt* (toliau – *Lidl*) ir *Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa* (Nacionalinė telekomunikacijų tarnybos taryba, toliau – *Hatóság*) dėl jos draudimo *Lidl* prekiauti Vengrijoje radijo ryšio įrenginiais, kuriuos pagamino Belgijoje buveinę turinti bendrovė.

Tesisinis pagrindas

Bendrijos teisė

Direktyva 1999/5

- 3 Direktyvos 1999/5 1 straipsnio 1 dalyje taip apibrėžiama jos taikymo sritis:

„Šia direktyva nustatoma radijo ryšio įrenginių ir telekomunikacijų galinių įrenginių pateikimo į rinką, laisvo judėjimo ir eksploatacijos pradžios Bendrijoje reguliavimo sistema.“

- 4 Pagal Direktyvos 1999/5 2 straipsnį:

„Šioje direktyvoje taikomos tokios sąvokos:

- a) „aparatas“ – tai bet koks įrenginys, kuris yra arba radijo įrenginys, arba telekomunikacijų galinis įrenginys, arba ir vienas, ir kitas;

<...>

- c) „radijo ryšio įrenginys“ – tai gaminys arba jo atitinkama sudėtinė dalis, galintys perduoti informaciją skleisdami ir (arba) priimdami radijo bangas antžeminiams ir (arba) kosminiams ryšiams skirtame dažnių spektre;

- d) „radijo bangos“ – tai laisvai sklindančios erdvėje elektromagnetinės bangos, kurių dažnis – nuo 9 kHz iki 3 000 GHz;

<...>“

- 5 Kalbant apie saugos esminius reikalavimus, kuriuos turi atitikti aparatai, šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Visiems aparatams taikomi šie esminiai reikalavimai:

- a) naudotojo ir bet kurio kito asmens sveikatos apsauga ir sauga, įskaitant Direktyvoje 73/23/EEB apibrėžtus saugos reikalavimus, netaikant jokių įtampos apribojimų;

- b) apsauginiai reikalavimai, susiję su Direktyvoje 89/336/EEB nurodytu elektromagnetiniu suderinamumu.“

6 Direktyvos 1999/5 5 straipsnyje skelbiama:

„1. Jeigu aparatas atitinka atitinkamus darniuosius standartus arba tas jų dalis <...> valstybės narės daro prielaidą, kad yra laikomasi tų 3 straipsnyje nurodytų esminių reikalavimų, kuriuos apima šie darnieji standartai ar jų dalys.

2. Jeigu valstybė narė arba Komisija mano, kad darniųjų standartų atitiktis neužtikrina 3 straipsnyje nurodytų esminių reikalavimų, kuriuos tas standartas turėtų apimti, laikymosi, Komisija arba suinteresuotoji valstybė narė pateikia šį klausimą svarstyti (Telekomunikacijų atitikties įvertinimo ir rinkos priežiūros komitetui).

3. <...> Pasitarusi su komitetu <...>, Komisija gali panaikinti darniuosius standartus, paskelbdama apie tai pranešimą *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.“

7 Direktyvos 1999/5 6 straipsnio 1 ir 4 dalyse numatyta:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad aparatas būtų pateikiamas į rinką tik tuo atveju, jeigu jį tinkamai sumontavus, eksploatuojant ir naudojant pagal paskirtį, tenkinami atitinkami esminiai reikalavimai, nurodyti 3 straipsnyje ir kitos atitinkamos šios direktyvos sąlygos. Kitos nacionalinės nuostatos, reguliuojančios pateikimą į rinką, tokiam prietaisui netaikomos.

<...>

4. Tuo atveju, kai radijo įrenginys naudoja dažnių juostas, kurių naudojimas Bendrijoje nėra suderintas, gamintojas arba jo įgaliotasis atstovas, įsisteigęs Bendrijoje, arba asmuo, atsakingas už įrenginio pateikimą į rinką, praneša nacionalinės valdžios institucijai, atitinkamoje valstybėje narėje atsakingai už spektro valdymą, apie ketinimą išleisti į jos nacionalinę rinką tokį įrenginį.

Toks pranešimas pateikiamas ne vėliau kaip prieš keturias savaites iki gaminio pateikimo į rinką. Jame skelbiama informacija apie įrenginio radijo charakteristikas <...> ir notifikuotosios įstaigos, minimos IV ar V prieduose, identifikacijos numeris.“

8 Pagal Direktyvos 1999/5 8 straipsnio 1 dalį:

„Valstybės narės nedraudžia, nevaržo ar netrukdo savo teritorijoje išleisti į rinką ir pradėti eksploatuoti aparatą, pažymėtą VII priede nurodytu atitikties ženklu „CE“, liudijančiu, kad aparatas atitinka visas šios direktyvos nuostatas, įskaitant II skyriuje nustatytas atitikties įvertinimo procedūras. Ši nuostata nepažeidžia 6 straipsnio 4 dalies, 7 straipsnio 2 dalies ir 9 straipsnio 5 dalies.“

- 9 Dėl žymėjimo atitikties ženklu „CE“, Direktyvos 1999/5 12 straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje skelbiama:

„Aparatas, atitinkantis visus reikiamus esminius reikalavimus, pažymimas atitikties ženklu „CE“, nurodytu VII priede. Už jo naudojimą atsako gamintojas, jo įgaliotasis atstovas Bendrijoje arba asmuo, atsakingas už aparato pateikimą į rinką.“

Direktyva 2001/95

- 10 Direktyvos 2001/95 1 straipsnyje taip apibrėžiama jos taikymo sritis:

„1. Šios direktyvos tikslas – užtikrinti, kad į rinką išleisti gaminiai būtų saugūs.

2. Ši direktyva taikoma visiems 2 straipsnio a punkte apibrėžtiems gaminiams. Jos nuostatos taikomos tais atvejais, kai Bendrijos taisyklėse nėra numatyta jokių atitinkamų gaminių saugą reglamentuojančių konkrečių tam pačiam tikslui skirtų nuostatų.

Kai gaminių saugą reglamentuoja Bendrijos teisės aktais nustatyti konkretūs saugos reikalavimai, ši direktyva taikoma tik tiems aspektams ir rizikai ar rizikos kategorijoms, kurių nereglamentuoja tie reikalavimai. <...>“

11 Direktyvos 2001/95 2 straipsnio a, e ir f punktuose numatyta:

„Šioje direktyvoje:

- a) „gaminys“ – kiekvienas gaminys, taip pat ir paslaugų teikimo srityje, kuris yra skirtas vartotojams arba gali galimomis iš anksto pagrįstai numatytomis sąlygomis būti jų vartojamas, nors jiems ir neskirtas, ir kuris yra tiekiamas arba prieinamas už atlyginimą ar be jokio atlyginimo, vykdant komercinę veiklą, nepaisant to, ar jis yra naujas, naudotas ar perdirbtas.

<...>

e) „gamintojas“:

- i) Bendrijoje įsisteigęs gaminio gamintojas arba kitas asmuo, kuris prisistato kaip gamintojas prie gaminio užrašydamas savo pavardę (pavadinimą), prekės ženklą ar kitą skiriamąjį ženklą, arba asmuo, kuris gaminį perdirba;
- ii) gamintojo atstovas, kai gamintojas nėra įsisteigęs Bendrijoje, arba, jei Bendrijoje įsisteigusio atstovo nėra, – gaminio importuotojas;

iii) kiti tiekimo grandinės profesionalai, jei jų veikla gali daryti poveikį gaminio saugos ypatybėms;

f) „platintojas“ – kiekvienas tiekimo grandinės profesionalas, kurio veikla neturi poveikio gaminio saugos ypatybėms.“

12 Pagal Direktyvos 2001/95 6 straipsnio 1 dalį:

„Valstybės narės užtikrina, kad gamintojai ir platintojai šioje direktyvoje numatytų savo prievolių laikosi taip, kad į rinką išleisti gaminiai būtų saugūs.“

13 Tos pačios direktyvos 8 straipsnio 2 dalies pirmojoje ir antrojoje pastraipose skelbiama:

„Kai valstybių narių kompetentingos institucijos imasi priemonių, numatytų šio straipsnio 1 dalyje, ypač nurodytųjų d–f punktuose, jos pagal Sutartį, pirmiausia pagal jos 28 ir 30 straipsnius, veikia taip, kad būtų įgyvendintos atitinkančios pavojaus rimtumą priemonės ir tinkamai atsižvelgta į atsargumo principą.“

Šiame kontekste jos skatina savanoriškus gamintojų ir platintojų veiksmus, atitinkančius pagal šią direktyvą, ypač jos III skyrių, jiems priklausomas pareigas, taip pat, kai tai yra reikalinga, kurdamas geros praktikos kodeksus.“

Nacionalinė teisė

- 14 2003 m. Elektroninių ryšių įstatymo Nr. C (2003. évi C. törvény az elektronikus hírközlésről) 188 straipsnio 32 punkte nustatyta:

„Šiame įstatyme:

<...>

32. Gamintojas yra ūkio subjektas, kuris atsako už aparatų sukūrimą, gamybą, įpakavimą, žymėjimą ir prekybą, neatsižvelgiant į tai, ar jis šias užduotis vykdo savo ar trečiųjų asmenų vardu. Gamintoju laikoma ir organizacija, kuri, siekdama pradėti savo prekybos veiklą, pakeičia esamus aparatus ar prie jų prideda priedus, kurie pakeičia jų pagrindines savybes, arba panaudotus aparatus perdaro į naujus. Jeigu gamintojo buveinė yra ne Vengrijos teritorijoje, aparatų importuotojas laikomas gamintoju.“

- 15 Pagal Informatikos ir telekomunikacijų ministerijos dekreto Nr. 5/2004 (IV.13.) IHM dėl radijo ryšio įrenginių ir telekomunikacijų galinių įrenginių bei abipusio jų atitikties pripažinimo (5/2004. (IV. 13.) IHM rendelet a rádióberendezésekről és az elektronikus hírközlő végberendezésekről, valamint megfelelőségük kölcsönös elismeréséről) 1 straipsnio 2 dalį „šis dekretas Vengrijoje, be Vengrijos ryšių institucijos, taikomas ir kiekvienam fiziniam ar juridiniam asmeniui, juridinio asmens statuso neturinčioms organizacijoms ir Vengrijoje įsteigtiems filialams ar atstovybėms, kurių buveinė yra

užsienyje, kurie gamina, importuoja, prekiauja (toliau kartu – gamintojai), platina, sertifikuoja, pradeda eksploatuoti ir naudoja aparatus“.

16 Pagal šio dekreto 4 straipsnio 4 dalį apie savo ketinimą Vengrijoje prekiauti radijo ryšio aparatais, kurie veikia tokiais radijo dažniais ar tokiuose diapazonuose, kurių naudojimas Bendrijoje dar nesuderintas, gamintojas turi pranešti kompetentingai valdžios institucijai pagal šiam tikslui nustatytas specialias normas.

17 Minėta institucija pagal šio dekreto 10 straipsnio 6 dalį privalo „parengti įrangai nustatytų esminių reikalavimų atitikties deklaraciją. Kad būtų galima prekiauti Vengrijoje pagamintais aparatais, reikia parengti atitikties deklaraciją vengrų kalba ar kitomis kalbomis, įskaitant ir vengrų. Jei aparatai buvo pagaminti ne Vengrijoje, deklaracija gali būti parengta kuria nors oficialia Europos Sąjungos valstybės narės kalba. Esminiai reikalavimai, susiję su atitikties deklaracija, pateikiami 6 priede“.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

18 *Lidl* prekiauja Vengrijoje Belgijos bendrovės pagamintais „UC Babytalker 500“ tipo radijo ryšio įrenginiais, kuri juos žymi „CE“ ženklu ir parengia šiai prekei atitikties deklaraciją. Šie įrenginiai veikia dažniais, kurių naudojimas nėra suderintas.

- 19 Atlikus tyrimą 2007 m. *Lidl* prekybos taške *Hatóság* konstatavo, kad minėti įrenginiai neatitinka Vengrijos teisės aktuose numatytos atitikties deklaracijos. Todėl ji uždraudė *Lidl* prekiauti aptariamais įrenginiais iki bus pateikta pagal Vengrijos teisę parengta atitikties deklaracija. *Lidl*, jos nuomone, turi būti traktuojama kaip įrenginių gamintoja, nes ji juos pateikia į Vengrijos rinką.
- 20 Kadangi *Hatóság* nepriėmė Belgijos gamintojo parengtos atitikties deklaracijos, *Lidl* pateikė ieškinį dėl sprendimo uždrausti prekybą, prašydama jį panaikinti.
- 21 Manydama, kad nagrinėjama preke, remiantis taikytinomis Bendrijos direktyvomis, galima prekiauti visose valstybėse narėse, *Fővárosi Bíróság*, atsižvelgdamas į priešingą nuomonę, išreikštą atsakovės pagrindinėje byloje, nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir Teisingumo Teismui pateikti tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar Direktyvos (1999/5) 8 straipsnį, susijusį su laisvo radijo ryšio įrenginių ir telekomunikacijų galinių įrenginių (toliau – aparatai) judėjimu, galima aiškinti taip, kad prekybai aparatais, kuriems taikoma ši direktyva ir kuriuos kitoje valstybėje narėje registruotą buveinę turintis gamintojas yra pažymėjęs atitikties ženklu „CE“, negalima nustatyti kitų nei nustatyti šiame straipsnyje įpareigojimų?

2. Ar atsižvelgus į su prekyba susijusias pareigas Direktyvos (2001/95) 2 straipsnio e ir f punktus galima aiškinti taip, kad gamintoju gali būti laikomas ir valstybėje narėje

aparatus parduodantis subjektas (nedalyvaujantis gamyboje), kurio registruota buveinė nėra toje pačioje valstybėje narėje kaip gamintojo?

3. Ar Direktyvos (2001/95) 2 straipsnio e punkto i, ii ir iii papunkčius bei f punktą galima aiškinti taip, kad kitoje valstybėje narėje pagamintų aparatų platintojas (kuris nėra gamintojas) gali būti įpareigotas parengti atitikties deklaraciją, kurioje pateikiami šių aparatų techniniai duomenys?

4. Ar Direktyvos (2001/95) 2 straipsnio e punkto i, ii ir iii papunkčius bei f punktą galima aiškinti taip, kad vien tam tikrų aparatų prekyba valstybėje narėje, kurioje yra jo registruota buveinė, užsiimantis subjektas, jeigu jo vykdoma platinimo veikla neturi poveikio aparatų ypatybių saugai, gali būti laikomas ir šių aparatų gamintoju?

5. Ar Direktyvos (2001/95) 2 straipsnio f punktą galima aiškinti taip, kad platintojui, kurio sąvoka pateikta šioje nuostatoje, galima nustatyti reikalavimus, kurie pagal šią direktyvą gali būti nustatyti tik gamintojui, kurio sąvoka pateikta jos 2 straipsnio e punkte, pavyzdžiui, kad jis parengtų aparatų techninių reikalavimų atitikties deklaraciją?

6. Ar galima (EB) 30 straipsniu ir (arba) privalomaisiais reikalavimais, taip pat atsižvelgus ir į lygiavertiškumo bei abipusio pripažinimo principus, pagrįsti išimtį iš (1974 m. liepos 11 d. Sprendime *Dassonville*, 8/74, Rink. p. 837) nustatytos taisyklės?

7. Ar galima (EB) 30 straipsnį aiškinti taip, kad prekyba įvežtomis prekėmis ir importas negali būti ribojami remiantis kitais motyvais nei nustatyteji šiame straipsnyje?

8. Ar atitikties ženklas „CE“ atitinka lygiavertiškumo ir abipusio pripažinimo principais keliamus bei (EB) 30 straipsniu nustatytus reikalavimus?

9. Ar atitikties ženklą „CE“ galima aiškinti taip, kad valstybės narės negali pagrįsti kitų nei nustatyti šiam ženklinimui aparatų techninių ar kokybės normų taikymo?

10. Ar Direktyvos (2001/95) 6 straipsnio 1 dalį ir 8 straipsnio 1 dalies antrąjį sakinį galima aiškinti taip, kad prekybos prekėmis tikslais gamintojui ir platintojui, kai gamintojas neprekiauja prekėmis, gali būti taikomi tie patys įpareigojimai?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl Direktyvos 1999/5 aiškinimo

- 22 Savo pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar valstybė narė, remdamasi Direktyva 1999/5, gali reikalauti iš ūkio subjekto, pateikiančio į nacionalinę rinką radijo ryšio įrenginius, kad jis pateiktų

atitikties deklaraciją, nors minėtos įrangos gamintojas, kurio buveinė yra kitoje valstybėje narėje, pažymėjo ją ženklų „CE“ ir parengė šiai prekei atitikties deklaraciją.

- 23 Šiuo požiūriu reikia konstatuoti, kad Direktyvos 1999/5, įtvirtinančios radijo ryšio įrenginių pateikimo į rinką, laisvo judėjimo ir pateikimo naudoti Bendrijoje teisinį pagrindą, 6, 8 ir 12 straipsniuose yra reikšmingų nuostatų pagrindinei bylai išspręsti.
- 24 Šios direktyvos 6 ir 8 straipsniai užtikrina laisvą aparatų, kurie tenkina šios direktyvos nuostatas, judėjimą (2003 m. gegužės 8 d. Sprendimas *ATRAL*, C-14/02, Rink. p. I-4431, 50 punktas).
- 25 Nors valstybės narės, remiantis Direktyvos 1999/5 6 straipsnio 1 dalies pirmąja pastraipa, užtikrina, kad aparatai būtų pateikiami į rinką tik tuo atveju, jeigu jie atitinka šioje direktyvoje numatytus esminius reikalavimus, remiantis tos pačios nuostatos antruoju sakiniu, kitos nacionalinės nuostatos, reguliuojančios pateikimą į rinką, tokiems prietaisams netaikomos. Be to, pagal tos pačios direktyvos 8 straipsnio 1 dalį jos netrukdo savo teritorijoje išleisti į rinką „CE“ ženklų pažymėtus aparatus.
- 26 Direktyva 1999/5 numato aparatų, pažymėtų „CE“ ženklų, atitikties prezumpciją. Šis ženklas rodo minėtų aparatų atitiktį visoms šios direktyvos nuostatomis, įskaitant ir jų atitikties vertinimo procedūras, kaip numatyta minėtoje direktyvoje (žr. minėto sprendimo *ATRAL* 51 punktą).

- 27 Šioje sistemoje už ženklo „CE“, remiantis Direktyvos 1999/5 12 straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos antruoju sakiniu, naudojimą atsako gamintojas, jo įgaliotasis atstovas Bendrijoje arba asmuo, atsakingas už aparato pateikimą į rinką.
- 28 Todėl „CE“ ženklu pažymėtos prekės gali būti pateiktos į rinką netaikant joms išankstinio leidimų išdavimo mechanizmo (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *ATRAL* 52 punktą) arba bet kokios kitos procedūros, kuria siekiama padidinti asmenų, privalančių naudoti atitikties ženklą, skaičių.
- 29 Todėl valstybės narės, nepažeisdamos Direktyvos 1999/5 6 straipsnio 4 dalies, 7 straipsnio 2 dalies ir 9 straipsnio 5 dalies, privalo pripažinti „CE“ ženklą, kurį naudoja vienas iš šios direktyvos 12 straipsnio 1 dalyje išvardytų asmenų. Reikalaujant iš vieno iš šių asmenų pateikti radijo ryšio įrenginių, ant kurių kiti asmenys, nurodyti Direktyvos 1999/5 12 straipsnio 1 dalyje, jau naudojo „CE“ ženklą, atitikties deklaraciją, būtų trukdoma pateikti šią prekę į rinką jai taikant kitus reikalavimus, nei numatyti Direktyvoje 1999/5.
- 30 Iš to išplaukia, kad Direktyva 1999/5 draudžia nacionalines nuostatas, kurios šios direktyvos suderintoje srityje įpareigoja asmenis, atsakingus už „CE“ ženklu pažymėtų prekių pateikimą į rinką ir turinčius gamintojo parengtą atitikties deklaraciją, taip pat pateikti atitikties deklaraciją.
- 31 Tai, kad gamintojas, naudojantis „CE“ ženklą, yra kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje pateikiama į rinką, neturi reikšmės šiam vertinimui. Atvirkščiai, numatydamą laisvą radijo ryšio įrenginių judėjimą ir abipusį jų atitikties pripažinimą, Direktyva 1999/5 kaip tik taikoma šiai situacijai.

32 Be to, tai, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama įranga veikia naudojant nesuderintus dažnius, taip pat neturėtų Direktyvos 1999/5 6 straipsnio 4 dalies atžvilgiu pakeisti tokio vertinimo. Šioje nuostatoje skelbiama procedūros taisyklė gamintojui ar jo įgaliotiniui, įsisteigusiam Bendrijoje, ar asmeniui, atsakingam už tiekimą į rinką, numato tik pareigą informuoti už dažnių valdymą atsakingą nacionalinę instituciją apie ketinimą prekiauti šiais įrenginiais jos nacionalinėje rinkoje. Nors ja siekiama numatyti bendras Direktyvos 1999/5 mechanizmų įgyvendinimo vidaus teisėje priemones, ši procedūros taisyklė niekaip nesuteikia valstybėms narėms galimybės taikyti sąlygas ar riboti draudimą, skelbiamą Direktyvos 1999/5 6 straipsnio 1 dalies antrajame sakinyje (žr. 2002 m. birželio 20 d. Sprendimą *Radiosistemi*, C-388/00 ir C-429/00, Rink. p. I-5845, 53 punktas).

33 Todėl į pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip, kad valstybės narės pagal Direktyvą 1999/5 negali reikalauti iš asmens, pateikiančio radijo ryšio įrenginius į rinką, pateikti atitikties deklaraciją, kai šios įrangos gamintojas, kurio buveinė yra kitoje valstybėje narėje, žymi juos „CE“ ženklu ir šiai prekei parengė atitikties deklaraciją.

Dėl Direktyvos 2001/95 aiškinimo

34 Savo antruoju-penktuoju ir dešimtuoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar radijo ryšio įrenginių platintojas, remiantis Direktyvos 2001/95 nuostatomis, gali būti laikomas šios prekės gamintoju, nors jis ir nedalyvauja gamyboje, kai jo veikla neturi įtakos prekės saugumo savybėms, ir ar jis gali būti įpareigojamas parengti atitikties deklaraciją, kurioje nurodomi techniniai duomenys, susiję su nagrinėjamais radijo ryšio įrenginiais, arba ar jam gali būti numatytos gamintojo pareigos, kai jis neprekiauja aptariamomis prekėmis.

35 Iš pradžių reikia priminti, kad Direktyva 2001/95, remiantis jos 1 straipsnio 2 dalimi, netaikytina, nes egzistuoja specialūs Bendrijos teisės aktai, reglamentuojantys nagrinėjamų prekių saugumą, kuriais siekiama to paties tikslo.

36 Kaip, be kita ko, iš esmės tvirtina būtent Belgijos vyriausybė ir Komisija, Direktyva 1999/5 yra toks specialus teisės aktas radijo ryšio įrenginių atitikties deklaracijos atžvilgiu.

37 Todėl Direktyva 2001/95 ir sąvokų „gamintojas“ bei „platintojas“, pateiktų jos 2 straipsnio e ir f punktuose, apibrėžimai netaikytini vertinant klausimus, kurie susiję su asmens pareiga pateikti radijo ryšio įrenginių atitikties deklaraciją.

38 Kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nori išsiaiškinti, ar valstybė narė gali numatyti tokiam platintojui pareigas, kurios paprastai tenka gamintojams ir kurios išplaukia iš Direktyvos 2001/95, reikia konstatuoti, kad Teisingumo Teismui pateiktoje medžiagoje nėra nuorodų apie kitas pareigas, išskyrus pareigą pateikti atitikties deklaraciją, kuri tenka radijo ryšio įrenginių platintojams Vengrijoje.

39 Bet kuriuo atveju, norint nustatyti specialias pareigas, išplaukiančias iš Direktyvos 2001/95, reikia konstatuoti, kad asmuo, kuris prekiauja preke, turėtų būti laikomas gamintoju tik esant sąlygoms, apibrėžtoms šios direktyvos 2 straipsnio e punkte, o

platintoju – tik esant sąlygoms, apibrėžtoms minėto straipsnio f punkte. Gamintojas ir platintojas turėtų būti saistomi tik kiekvienam iš jų Direktyvoje 2001/95 nustatytais įpareigojimais.

- 40 Todėl į antrą–penktą ir dešimtą klausimus reikia atsakyti taip, kad Direktyva 2001/95 netaikytina vertinant klausimus, susijusius su asmens pareiga pateikti radijo ryšio įrenginių atitikties deklaraciją. Kalbant apie valstybių narių teisę remiantis Direktyva 2001/95 nustatyti kitas pareigas, išskyrus pareigą pateikti atitikties deklaraciją, prekiaujant radijo ryšio įrenginiais, asmuo, kuris prekiauja preke, gali būti laikomas gamintoju tik esant sąlygoms, apibrėžtoms šios direktyvos 2 straipsnio e punkte, o platintoju – tik esant sąlygoms, apibrėžtoms minėto 2 straipsnio f punkte. Gamintojas ir platintojas turėtų būti saistomi tik atitinkamai kiekvienam iš jų Direktyvoje 2001/95 nustatytais įpareigojimais.

Dėl EB 30 straipsnio aiškinimo

- 41 Šeštas–devintas klausimai, kuriuos reikia nagrinėti kartu, susiję su galimais pateisinimais, kuriais gali remtis valstybė narė, pagrįsdama radijo ryšio įrenginių, ant kurių naudojamas „CE“ ženklas, laisvo judėjimo apribojimus ir su EB 30 straipsnio aiškinimu.

- 42 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kaip tai, be kita ko, pažymi Komisija, kad kai klausimo reglamentavimas yra suderintas Bendrijos lygiu, visos su juo susijusios nacionalinės priemonės turi būti vertinamos atsižvelgiant į tokį suderinimo aktą, o ne į EB 28 ir 30 straipsnius (žr. 2001 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *DaimlerChrysler, C-324/99*, Rink. p. I-9897, 32 punktą ir ten nurodytą teismų praktiką).

- 43 Kalbant apie pareigą pateikti radijo ryšio įrenginių atitikties deklaraciją, Direktyvoje 1999/5 yra specialių nuostatų. Iš šios direktyvos formuluotės ir tikslo išplaukia, kad ja siekiama visiško suderinimo jos taikymo srityje. Iš to išplaukia, kad šiai direktyvai priskiriamose srityse valstybės narės turi ją visiškai atitikti ir negali priimti priešingų nacionalinių nuostatų (žr. minėto sprendimo *ATRAL* 44 punktą).
- 44 Direktyvos 1999/5 taikymo srities apimamų aparatų, kurie yra traktuojami kaip atitinkantys esminius reikalavimus ir joje nustatytas saugumo normas, laisvas judėjimas gali būti ribojimas tik esant sąlygoms, numatytoms pačioje direktyvoje. Kai valstybė narė mano, kad atitiktis suderintai normai neužtikrina šioje direktyvoje numatytų esminių reikalavimų, kuriuos, laikoma, ji apima, ši valstybė narė, remdamasi jos 5 straipsniu, gali kreiptis į komitetą. Kai suderintos normos nevisiškai atitinka esminius reikalavimus, jos gali būti panaikintos tik remiantis Direktyvos 1999/5 5 straipsnyje numatyta procedūra. Tokiu atveju reikia konstatuoti, kad Direktyva 1999/5 įgyvendinama tvarka užtikrina šioje direktyvoje numatytų esminių reikalavimų laikymąsi.
- 45 Be to, kaip pažymi Komisija, tuo atveju, kai valstybė narė, pagrįsdama apribojimą, nurodo su Direktyva 1999/5 suderinta sritimi nesusijusius motyvus, ji gali remtis EB 30 straipsniu. Tokiu atveju valstybė narė turėtų remtis tik vienu iš bendrojo intereso pagrindų, nurodytų EB 30 straipsnyje, arba vienu iš imperatyvių reikalavimų, nurodytų Teisingumo Teismo praktikoje (žr., be kita ko, 1979 m. vasario 20 d. Sprendimą *Rewe-Zentral*, vadinamą „Cassis de Dijon“, 120/78, Rink. p. 649, 8 punktas). Abiem atvejais apribojimas turi būti tinkamas užtikrinti siekiamo tikslo įgyvendinimą ir neviršyti to, kas yra būtina jam pasiekti (žr. minėtų sprendimų *Radiosistemi* 42 punktą ir *ATRAL* 64 punktą).
- 46 Atsižvelgiant į išdėstytas aplinkybes, į šeštą–devintą klausimus reikia atsakyti taip, kad kai klausimo reglamentavimas yra suderintas Bendrijos lygiu, visos su juo susijusios nacionalinės priemonės turi būti vertinamos atsižvelgiant į tokį suderinimo aktą, o ne į EB 28 ir 30 straipsnius. Direktyvai 1999/5 priskiriamose srityse valstybės narės turi ją

visiškai atitikti ir negali priimti priešingų nacionalinių nuostatų. Kai valstybė narė mano, kad atitiktis suderintai normai neužtikrina šioje direktyvoje numatytų esminių reikalavimų, kuriuos, laikoma, ji apima, ši valstybė narė privalo pradėti procedūrą, numatytą šios direktyvos 5 straipsnyje. Tačiau valstybė narė, pagrįsdama apribojimą, gali remtis su Direktyva 1999/5 suderinta sritimi nesusijusiais motyvais. Tokiu atveju ji turėtų tik remtis vienu iš bendrojo intereso pagrindų, nurodytų EB 30 straipsnyje, arba su bendroju interesu susijusiu imperatyviu reikalavimu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

⁴⁷ Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Valstybės narės, pagal 1999 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 1999/5/EB dėl radijo ryšio įrenginių ir telekomunikacijų galinių įrenginių bei abipusio jų atitikties pripažinimo, negali reikalauti iš asmens, pateikiančio radijo ryšio įrenginius į rinką, pateikti atitikties deklaraciją, kai šios įrangos gamintojas, kurio buveinė yra kitoje valstybėje narėje, žymi juos „CE“ ženklu ir šiai prekei parengė atitikties deklaraciją.**
- 2. 2001 m. gruodžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos netaikytina vertinant klausimus, susijusius su asmens pareiga pateikti radijo ryšio įrenginių atitikties deklaraciją. Kalbant**

apie valstybių narių teisę remiantis Direktyva 2001/95 nustatyti kitas pareigas, išskyrus pareigą pateikti atitikties deklaraciją, prekiaujant radijo ryšio įrenginiais, asmuo, kuris prekiauja preke, gali būti laikomas gamintoju tik esant sąlygoms, apibrėžtoms šios direktyvos 2 straipsnio e punkte, o platintoju – tik esant sąlygoms, apibrėžtoms minėto 2 straipsnio f punkte. Gamintojas ir platintojas turėtų būti saistomi tik atitinkamai kiekvienam iš jų Direktyvoje 2001/95 nustatytais įpareigojimais.

3. Kai klausimo reglamentavimas yra suderintas Bendrijos lygiu, visos su juo susijusios nacionalinės priemonės turi būti vertinamos atsižvelgiant į tokių suderinimo aktą, o ne į EB 28 ir 30 straipsnius. Direktyvai 1999/5/EB priskiriamose srityse valstybės narės turi visiškai laikytis jos nuostatų ir negali palikti galioti priešingų nacionalinių nuostatų. Kai valstybė narė mano, kad atitikimas suderintai normai neužtikrina Direktyvoje 1999/5 nustatytų esminių reikalavimų, kuriuos, laikoma, ji apima, ši valstybė narė privalo taikyti procedūrą, numatytą šios direktyvos 5 straipsnyje. Tačiau valstybė narė, pagrįsdama apribojimą, gali remtis su Direktyva 1999/5 suderinta sritimi nesusijusiais motyvais. Tokiu atveju ji galėtų remtis tik vienu iš pagrindų, nurodytų EB 30 straipsnyje, arba su bendruoju interesu susijusiu imperatyviu reikalavimu.

Parašai.